

جنوب آفریقا. تغییر حاکمیتها

<http://www.fondsk.ru/news/۲۰۱۴/۱۲/۰۷/ug-afriki-smena-vlasti-۳۰۷۸۸.html>

اول جدی ۱۳۹۳

کشورهای بخش جنوبی آفریقا به دوره بعد از انتخابات وارد شده اند. ۲۸ نوامبر انتخابات ریاست جمهوری در نامیبیا برگزار گردید و در این انتخابات یکی از مشهورترین سیاستمداران کشور، **هاگه گینگوب** ۷۳ ساله با کسب ۸۷ درصد آراء رأی دهندگان پیروز گردید.

نامیبیا با جمعیت کمی بیش از دو میلیون نفر جایگاه مهمی را در اقتصاد جهان احراز می کند. این کشور پنجمین تولید کننده اورانیوم در جهان (پس از قزاقستان، کانادا، استرالیا و نیجر) است و پیش بینی می شود، که در سال ۲۰۱۵ به اولین صادرکننده ماده خام اورانیوم تبدیل شود. نامیبیا علاوه بر داشتن معادن عظیم الماس، ثروتهای هنگفت طلا، منگنز، مس، قلع، تنگستن، روی؛ صاحب ذخایر سرشار از نفت و گاز دریایی (فعلا استخراج نشده) می باشد.

هاگه گینگوب، رئیس جمهور جدید نامیبیا، سابقه شرکت فعال در مبارزه برای استقلال کشور در پرونده خود دارد. او همزمان در سه دانشگاه آمریکا (تمپل فیلادلفیا، فورد هم و دانشگاه جدید نیویورک) تحصیلات خود را به پایان رسانده است. گینگوب پس از تقریباً سی سال مهاجرت، در سال ۱۹۸۹ به کشور بازگشت و بریاست مجلس مؤسسان، که قانون اساسی نامیبیای مستقل را تدوین کرد، برگزیده شد. در سالهای ۱۹۹۹ - ۲۰۰۰، در دوره ریاست جمهوری سام نجوموا، وی نخست وزیر کشور بود. در سال ۲۰۰۲، گینگوب رهبری سازمان بین المللی غیردولتی اتحاد جهانی برای آفریقا» را که مقر آن در واشنگتن بود، بعهده داشت. در سال ۲۰۰۷، بمقام نایب رئیس «سازمان خلقهای جنوب شرقی آفریقا» انتخاب گردید و در انتخابات سال ۲۰۱۲، مجدداً در همین مقام ابقاء گردید.

همزمان با انتخابات ریاست جمهوری در نامیبیا، انتخابات پارلمان کشور نیز با شرکت ۱۶ حزب سیاسی برگزار شد. همچنانکه پیش بینی می شد، جنبش اسطوره ای خلقهای جنوب شرقی آفریقا با کسب بیش از ۸۰ درصد آراء و ۷۷ کرسی مجلس، در این انتخابات پیروز گردید. در مقایسه با انتخابات دوره قبل، سازمان خلقهای جنوب شرقی آفریقا ۶ درصد بیشتر رأی کسب کرد و موفق شد تعداد ۲۳ نفر نیز به شمار نمایندگان خود در مجلس بیفزاید.

بهر صورت، نتیجه کلی انتخابات اخیر نه پیروزی سازمان خلقهای جنوب شرقی آفریقا، بلکه تغییر حزب مخالف بود. اگر تا کنون «اتحاد برای دموکراسی و توسعه» **هیدپو هامونتین** که قبلاً بخشی از سازمان خلقهای جنوب شرقی آفریقا بود و بعنوان جریان اصلی مخالف محسوب می شد، حالا حزب «اتحاد دموکراتیک تورنهاله» بجایگاه دوم صعود کرده است. ضمن ارزیابی نتایج احزاب دیگر، لازم به ذکر است که حزب کمونیست نامیبیا جهش چشمگیری به جلو کرده است. اگر این حزب در دور قبلی انتخابات فقط ۸۱۰ رأی کسب کرده بود، در آخرین انتخابات بیش از ۱۳ هزار رأی بخود اختصاص داد و در این حال، می تواند نمایندگان خود را به پارلمان بفرستد. جوهره برنامه این حزب مانند حزب مشابه خود در آفریقای جنوبی عبارت است از ایجاد اقتصاد مستقل با سمتگیری عدالت اجتماعی که در اغلب موارد، شباهت های زیادی با برنامه استالینی برقراری سوسیالیسم در اتحاد شوروی دارد.

اتحاد شوروی بموقع خود کمک زیادی به سازمان خلقهای جنوب شرقی آفریقا در مبارزه برای استقلال نمود. روابط روسیه و نامیبیا از سال ۱۹۹۰ دچار وقفه طولانی گردید، و این مناسبات تنها پس از سال ۲۰۰۰ مجدداً برقرار شد. ن. **پوهامبا**، رئیس جمهور وقت نامیبیا هنگام دیدار خود از مسکو در ماه مه سال ۲۰۰۰ اظهار داشت: «مردم روسیه... سهم بزرگی در مبارزات آزادیبخش نامیبیا داشتند... هر بار که ما به مسکو یا سایر شهرهای روسیه سفر می کنیم، همیشه مراتب قدردانی خود را از کمکهای خلقهای این کشور بزرگ به مردم کشورمان اعلام می داریم». ۲۰ ماه مه سال ۲۰۰۰ تفاهم نامه همکاری در عرصه اکتشاف و استخراج اورانیوم در قلمرو جمهوری نامیبیا بین دولت روسیه و دولت جمهوری نامیبیا در مسکو به امضاء رسید. مناسبات بین دو کشور در عرصه ماهیگیری نیز توسعه می یابد؛ روسیه نصفی از تمامی ۵۰۰ هزار تن سهمیه صید ماهی در آبهای سرزمینی نامیبیا را دریافت کرده است. برنامه مدونی وجود دارد که بر اساس آن ساخت خط آهن برقی از نامیبیا به بوتسوانا، احداث دو نیروگاه برق آبی بر روی رودخانه های **کوننه** و **اورنجی** و تأسیس کارخانه های تولید کودهای طبیعی در نامیبیا به روسیه واگذار شده است.

در پائیز سال ۲۰۱۴ در سه کشور قاره آفریقا- نامیبیا، موزامبیک و بوتسوانا انتخابات برگزار گردید. برگزاری انتخابات در زامبیا برای ماه ژانویه سال ۲۰۱۵ در نظر گرفته شده و پیشتر، در ماه مه سال ۲۰۱۴، انتخابات عمومی در جمهوری آفریقای جنوبی برگزار شد. در انتخابات ریاست جمهوری ماه اکتبر در موزامبیک، **فیلیپ نیوسه**، شخصیت تا کنون کمتر شناخته شده بعنوان رئیس جمهور کشور انتخاب گردید. این واقعیت بیشتر با بحران جدی

نیروی سیاسی عمده موزامبیک - حزب فرلیمو بستگی دارد، که در طول چهل سال کشور را بلامنازع اداره می کند. فرلیمو با کسب ۵۵ / ۹ درصد آراء ریخته شده به صندوقها، تقریباً پنجاه کرسی در پارلمان جدید از دست داد.

حزب مخالف اصلی موزامبیک **رنامو** («مقاومت ملی موزامبیک») با دریافت ۳۲ درصد آراء، موضع خود را تا حد قابل ملاحظه ای تحکیم بخشید. رنامو در سال ۱۹۷۵ توسط سازمان امنیتی رژیم نژادپرست یان اسمیت در **رودزیای جنوبی** تأسیس گردید و در سال ۱۹۸۰، پس از استقلال رودزیا، زیر چتر حمایتی رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی قرار گرفت. اگر چه رژیمهای نژادپرست در این دو کشور از قدرت برکنار شدند، اما **رنامو** هنوز به بقاء خود ادامه می دهد. از قضا مقصر اصلی شروع جنگ داخلی هشت ساله در فاصله سالهای ۱۹۸۴-۱۹۹۲ همین رنامو بود. در پایان سال ۲۰۱۲، رنامو مجدداً تلاش کرد اوضاع موزامبیک را بهم بزند. **آ. دلاکاما**، رئیس حزب اظهار داشت، که اگر خواست او برآورده نشود، آماده ویران کردن کشور است. در عرض سال ۲۰۱۳ یکسری عملیات تروریستی و حملات علیه اهداف نظامی و غیرنظامی بوقوع پیوست.

در انتخابات ۲۴ اکتبر بوتسوانا، اتفاق غیرمنتظره ای روی نداد. ساختار سیاسی پیشین کشور، که در آن نقش اصلی را حزب دمکراتیک بوتسوانا برهبری رئیس جمهور کنونی کشور، **یان خاما**، فرزند **سیرتس خاما**، اولین رئیس جمهور بوتسوانا پس از استقلال ایفاء می کند، حفظ می شود. متفاوت از نامیبیا و موزامبیک، که در آنها انتخابات مستقیم برگزار می شود، رئیس جمهور بوتسوانا از سوی پارلمان انتخاب می گردد. حزب **یان خاما** اکثریت مطلق کرسی های پارلمان را بخود اختصاص داد.

اگر انتخابات در نامیبیا، موزامبیک و بوتسوانا طبق برنامه برگزار گردید، انتخابات تعیین شده زامبیا برای ۱۰ ژانویه، انتخابات خارج از نوبت خواهد بود. در پایان ماه اکتبر، **مایکل ساتا**، رئیس جمهور زامبیا که در لندن در بیمارستان بستری بود، درگذشت. **گی اسکوت**، معاون اول رئیس جمهور، ریاست دولت را موقتاً برعهده گرفت. نام این سیاستمدار (گی اسکوت = «مرد اسکاتلندی») معرف منشاء وی است. او برغم گرفتن تابعیت زامبیائی به سبب تولد در زامبیا، واقعاً یک اسکاتلندی اصیل است. **گی اسکوت** را **مایکل ساتا** بمناسبت ۵۰-مین سالگرد استقلال زامبیا بمقام معاونت ریاست جمهوری برگزید. (لازم به یادآوریست که سخن بر سر استقلال از انگلیس است که اسکاتلند هم بخشی از آن می باشد). برای انتخابات ریاست جمهوری زامبیا دهها نفر کاندید شده است. **ادگار لونگو**، وزیر دفاع و **گیون لوبیندا**، وزیر خارجه سابق از حزب حاکم «جبهه میهن پرستان»، شناخته شده ترین آنها هستند. **کریستین کاسبا**، بیوه رئیس

جمهور متوفی نیز نامزدی خود را در این انتخابات اعلام کرده است. **روپیه باندا**، رئیس جمهور اسبق زامبیا از حزب مخالف اصلی - «جنبش برای دموکراسی چند حزبی» هم یکی دیگر از نامزدها می باشد.

در پایان لازم می دانم شاخص های رشد اقتصادی کشورهای جنوب آفریقا را در مقایسه با وضعیت اقتصادی کنونی اروپا یادآوری کنم. در حالیکه در سال ۲۰۱۳ شاخص رشد تولید ناخالص ملی نامیبیا - ۴ / ۲ درصد، بوتسوانا - ۵ / ۶ درصد، زامبیا - ۷ / ۵ درصد، موزامبیک - ۸ / ۵ درصد را نشان می داد، میزان این شاخصها در اروپا از این قرار بود: سوئد - ۱ / ۶ درصد، انگلستان - ۱ / ۷ درصد، ایتالیا - منفی ۱ / ۹ درصد، کشورهای عضو اتحادیه اروپا در مجموع ۰ / ۱ بود. یادآوری می شود که سام نجوما، اولین رئیس جمهور نامیبیا هنگام دیدار خود از مسکو در سال ۱۹۹۸ صدور گوشت شترمرغ نامیبیا به روسیه را به شرکای روسی پیشنهاد کرد (می توانم گواهی دهم که این محصول دارای کیفیت بسیار عالی می باشد). در آن موقع روسیه گوشت اروپا را ترجیح داد. روسیه، در شرایط جهانی جدید، ظاهراً، هم در مورد پیشنهاد ۱۶ سال قبل سام نجوما و هم در باره سایر امکانات همکاری اقتصادی با کشورهای آفریقا می اندیشد.

ملاحظات مترجم:

اوضاع جهان بشدت متلاطم و بغرج است. پس از شروع بحران ادامه دار ساختاری سرمایه داری در ماه سپتامبر سال ۲۰۰۸ و به تبع آن، شکست و رسوایی «جهان تک قطبی»، امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپراتوری جنایتکار آمریکا با تکیه بر ایدئولوژی ضدبشری صهیونیستی سعی می کند آب رفته را بجوی بازگرداند. در این راستا، «آقایان جهان» بموازات گیراندن آتش جنگهای نیابتی - تروریستی در اینجا و آنجا، به تلاشهای گسترده ای برای انجام «انقلابات رنگی»، از نوع «انقلاب سبز» نافرجام خرداد ماه سال ۱۳۸۸ در ایران یا به برگزاری نمایشهای انتخاباتی متوسل می شوند تا مگر ستونهای پنجم خود را در کشورهای مختلف به قدرت برسانند.

اما، چه سود، که امپریالیستهای جهان با این تلاشهای مذبوحانه، «عرض خود می برند و زحمت ما می دارند». چه که زمان بیداری بشریت مدتهاست فرارسیده و حقه بازیهای آقایان جهان دیگر کارکرد ندارد. بدنبال خروج اغلب کشورهای آمریکا لاتین از دایره نفوذ امپریالیسم، قاره

سیاه نیز با پشتیبانی «اژدهای زرد» آسیا تلاشهای دامنه داری را برای گسستن از سیستم استعماری-امپریالیستی غرب آغاز کرده است.